

ערב פסח – תש"פ

למשפחות דיירי הכפר, לצוות הכפר ולמתנדבים שלנו – שלום לכולם!

... מה עוד אפשר להגיד על המצב שנקלענו אליו ולא אמרנו?

אולי עוד לא אמרנו מספיק חזק תודה וכה!

לאף אחד מאיתנו אין מושג איך ייראה העתיד. הקרוב והרחוק יותר.

אבל ברור לכולנו שהכח שמתגלה בכל אחד מאיתנו בימים האלה הוא המשאב, אולי האוצר, הכי יקר וחשוב שיש לנו.

הכוחות שכולכם מגלים... איך להגיד את זה הכי אמיתי... הם כמעט כוחות על. הנכונות להתגייס לכל משימה, החברות והנאמנות בין כולנו, הרוח הטובה גם ברגעים קשים ומעצבנים – פשוט אין להם תחליף. חלקכם עם ילדים בבית, עם בני זוג שאיבדו עבודה, עם הורים או סבים שצריך לדאוג להם. כמה מורכב!

...וזה גם בסדר לגלות חולשה. לא כולנו מגיבים דומה וטוב שכך. זה מוכיח שאנחנו אנושיים. מותר להיות עצובים, מודאגים וגם... להישבר קלות לכמה רגעים, לכמה שעות או ימים. ואחר כך לחזור למשימה. בעיקר - כי העבודה והתפקיד שומרים, לא רק על הדיירים שאנו דואגים להם, אלא גם עלינו ועל משפחותינו.

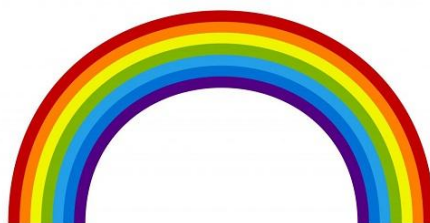
וגם משהו ממש אישי:

בימים אלה אני "חוגג" 17 שנים בכפר תקוה. אני לא איש של חגיגות אישיות אבל לא ככה חשבתי לציין תקופה ארוכה ומרתקת כל כך במקום המיוחד הזה. משהו שהוא חזק מכולנו שיבש את מהלך החיים התקין ומחייב אותנו, כמובן גם אותי באופן אישי, לחשיבה אחרת ולהתנהגויות שאיננו מכירים מניסיון קודם.

אבל הנה האביב כבר כאן. אולי הוא מביא איתו משהו טוב. חג הפסח מגיע והוא אחר מכל מה שהכרנו. כל אחד יודע מה נכון בשבילו כדי להרגיש טוב יותר. לצאת לאוויר הפתוח. לא לוותר על פעילות גופנית תוך שמירה על ההנחיות, להשתדל לאכול נכון ובמידה, להימנע מהרגלים מזיקים...

בואו נעשה הכל כדי לשמור על הבריאות ולא להפסיק להאמין בטוב. אנחנו כאן ביחד וזה נותן המון כח.

בברכה, מושיק

נצאור את זה יחד?